

КРИМИНАЛИСТИЧКО-ПОЛИЦИЈСКА АКАДЕМИЈА

ЗЕМУН

С Е М И Н А Р С К И Р А Д

из

ПОЛИЦИЈЕ У ЗАЈЕДНИЦИ

Тема: Овлашћења полиције

МЕНТОР

Др Жељко Никач СТУДЕНТИ:

Вељић Владица 170/08

Белошевић Србо 193/08

Петровић Владимир 157/08

ЗЕМУН, новембар, 2009. Садржај:

1. Увод

Полицијски службеници који имају статус овлашћеног службеног лица (полицајци) у обављању полицијских послова имају право и дужност да примењују овлашћења. Овлашћења су законом прописане мере и радње које овлашћена службена лица предузимају приликом вршења унутрашњих послова. Највећи број овлашћења прописан је Законом о полицији; Закоником о кривичном поступку и Законом о прекршајима. Један број овлашћења налази се и у материјалним законима који су у надлежности Министарства унутрашњих послова и које полицајци примењују. Поједине одредбе наведених закона предвиђају да одређене мере и радње овлашћена службена лица могу предузимати само по наређењу или уз претходно одобрење надређеног полицијског службеника, односно по налогу надлежног органа издатом у складу са законом (овлашћења надлежног органа). Мере и радње које, сагласно закону, овлашћена службена лица могу предузимати без претходне наредбе или одобрења надређеног службеника, уколико он непосредно не руководи активношћу, представљају овлашћења овлашћених службених лица.

Овлашћења надлежног органа и овлашћених службених лица могу се примењивати само ако су прописана законом, ако су испуњени сви законом предвиђени услови за њихову примену и ако се примењују на начин којим се са најмање штетних последица за грађане, државне органе, предузећа и друге организације и њихова права постиже извршење постављеног задатка.

Поједина овлашћења предузимају се уз примену средстава принуде – силе или се она сасвим извесно ставља у изглед лицу према којем се предузима. Нека од овлашћења сама по себи представљају принуду – силу као што су: употреба средстава принуде (физичке снаге, службене палице, средстава за везивање, ватреног оружја и других средстава принуде, али се она никада не предузимају сама по себи већ су обично средство, пут или начин за примену других, сложенијих, као што су: улажење у туђи стан и друге просторије, претресање стана и других просторија, претресање лица, довођење лица, задржавање лица, лишење слободе (хапшење) и слично.

Треба нагласити да и сва друга овлашћења, која полицајци сагласно закону могу да предузимају, садрже елементе принуде. Лица према којима их предузимају овлашћења

дужна су да изврше или да се уздрже од извршења неке радње или поступка, односно да омогуће полицајцу предузимање одређене службене радње. У таква овлашћења спадају: упозорење и наређење; провера и утврђивање идентитета лица; искључење из саобраћаја; употреба туђег саобраћајног средства и средства везе; привремено одузимање предмета и слично.

Дакле, овлашћења су читав сплет радњи и поступака које полицајци (појединачно или више њих заједно) морају да предузимају, прелаећи са једног на друго овлашћење или користећи се једним да би се створили услови за примену неког другог (тактика примене овлашћења). Приликом предузимања овлашћења полицајци морају да уважавају читав низ фактора. Радња предузета од стране полицајца у сваком тренутку мора да буде законита, предузета на прописани начин, пропорционална нивоу и врсти отпора, хумана и предузета уз дужно поштовање људске личности и достојанства.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com